

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/81/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624010356
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7624010356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mateja Čintalu, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods.1, ods.2 písm. a), b), c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 10. septembra 2025, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.4.2025, sp. zn. 2T/55/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods.2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. s poukazom na právoplatne uznaný výrok o vine rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/55/2024 zo dňa 21.11.2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/15/2025 zo dňa 26.2.2025, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods.1 Tr. zák., pokračovacieho prečinu prechovávanie detskej pornografie a účasť na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods.1 Tr. zák., pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods.1, ods.2 písm. a), b), c) Tr. zák., s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201b ods.1 Tr. zák., zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods.1 Tr. zák. a zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1 Tr. zák. ukladá obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. C. E. XXX/XX, podľa § 368 ods.2 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák., § 41 ods.2 Tr. zák. a § 39 ods.1, ods.5 Tr. zák. v znení účinnom od 6.8.2024 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienčne odkladá a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 60 (šesťdesiat) mesiacov.

Podľa § 51 ods.3 písm. b) Tr. zák. ukladá obžalovanému zákaz požívania návykových látok.

Podľa § 51 ods.4 Tr. zák. prikazuje obžalovanému písomne sa ospravedlniť za svoje konanie zákonným zástupcom poškodených:

- F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., H. XX,
- B. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., H. XX,
- B. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., H. X.

Podľa § 51 ods.4 písm. h) Tr. zák. ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods.2 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 74 ods.1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranné liečenie sexuologické ambulantnou formou.

Inak ostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný s poukazom na právoplatne uznanú vinu, právoplatný výrok o treste prepadnutia veci a právoplatný výrok o uplatnenom nároku na náhradu škody z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/55/2024 zo dňa 21.11.2024, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1 Tr. zákona, pokračovacieho prečinu prechovávanía detskej pornografie a účasť na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zákona, pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c) Tr. zákona s použitím § 138 písm. j) Tr. zákona, prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201b ods. 1 Tr. zákona, zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému podľa § 368 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 6.8.2024 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný voči výroku o treste. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste a neuloženiu ochranného opatrenia, ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nie je mu zrejmé, ak sa v minulosti nedopustil žiadnej trestnej činnosti, žalovaná trestná činnosť v tejto prejednávanej trestnej veci je jediným excesom z jeho správania, pred čím sa ide vlastne spoločnosť chrániť týmto prísny nepodmienečným trestom odňatia slobody v zmysle rozsudku, ak v jeho osobe ide o osobu, ktorá má čistý výpis z registra trestov, v minulosti nebol preiedňavaný v žiadnej inej trestnej veci, žije usporiadaným spôsobom života, o čom svedčí fakt, že pracuje 13 rokov u toho istého zamestnávateľa v IT oblasti, má kúpenú nehnuteľnosť v ktorej býva, žíví rodinu a je plnohodnotne začlenený do spoločnosti.

V ďalšom poukázal na odstup času od spáchania skutkov v zmysle obžaloby, teda ubehli takmer 4 roky počas ktorých sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Ak sa nedopustil nikdy v minulosti žiadnej trestnej činnosti a zároveň takmer 4 roky po ich spáchaní, je doslova nelogické, prečo by mal v budúcnosti páchať údajnú hypotetickú trestnú činnosť, ak v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody s jeho podmiennečným odkladom by predmetné pre neho znamenalo jasnú hrozbu, že v prípade porušenia skúšobnej doby v čase podmiennečného odkladu, by došlo k premene a teda nastúpil by na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody.

S poukazom na predmetné nesúhlasí s tým, že by bolo potrebné chrániť spoločnosť pred niekým u koho tu nie je možné vidieť predpoklad, že by mal páchať trestnú činnosť. Naopak je prínosom pre spoločnosť, ak je 13 rokov zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, sú zaňho odvádzané odvody, okrem iného aj dane, čo je v konečnom dôsledku zdrojom príjmov pre štátny rozpočet.

Oproti poslednému hlavnému pojednávaniu v jeho prípade došlo k zmene a teda k tomu, že sa oženil s jeho snúbenicou dňa 09.05.2025 s ktorou vychováva ich spoločnú maloletú dcéru.

V ďalšom odkázal na svoju záverečnú reč, kde uviedol, že je mu ľúto tejto situácie, na ktorú bol navedený, bol to skrat, pričom jasne uviedol, že sa to už opakovať nebude a v žiadnom prípade nechce pokračovať v trestnej činnosti, chce sa venovať rodine. Aj samotné uzatvorenie manželského zväzku by pre súd malo byť zárukou, že v jeho osobe nemá hrozbu, ale naopak, človeka s hodnotami, aby vychovával maloletú dcéru v manželskom zväzku. V prípade platnosti nepodmienečného trestu odňatia slobody, by to znamenalo, že by prišiel o prácu, zázemie, možnosť byť s rodinou, polročnou dcérou, nemohol by živiť rodinu, a teda prišiel by takmer o všetko.

Má za to, že účel trestu musí reflektovať na vyššie uvedené, t.j. že by trest nemal postihovať rodinu. Je presvedčený, že pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody sa súd prvej inštancie nedržal pokynu Krajského súdu v Košiciach, ktorý uviedol, že bude okrem iného potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že trest má postihnúť iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2T/55/2024 - 774 zo dňa 16.04.2025 v napadnutej časti výroku o treste, a sám aby Obžalovanému uložil primeraný trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej zákonným ustanovením s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že základnou funkciou trestu je represívna funkcia (zabránenie v možnej trestnej činnosti), popri ktorej do popredia vystupuje aj výchovná funkcia tak vo vzťahu k páchatelovi (individuálna prevencia), ako aj jeho prostredníctvom na ostatných občanov - potenciálnych páchatelov (generálna prevencia).

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, berúc do úvahy trestnú sadzbu v rozmedzí 7 až 12 rokov, stanovenú pre čin najprísnejšie trestný s ohľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný sa v priebehu dvoch mesiacov dopustil štyroch skutkov so stupňujúcou sa intenzitou sexuálneho charakteru, a to vo vzťahu k trom maloletým deťom (mladším ako 12 rokov), čím tak naplnil zákonné znaky piatich trestných činov proti ľudskej dôstojnosti a proti iným právam a slobodám (z toho troch zločinov), však podľa názoru prokurátora nespĺňa funkciu generálnej prevencie voči potenciálnym páchatelom.

Zároveň, zohľadniac spôsob spáchania činu obžalovaným, početnosť útokov v priebehu krátko obdobia a možnosť obžalovaného požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zák. sa tak uložený trest vo výmere 36 mesiacov javí neprimerane nízkym.

Samosudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves sa opätovne pri svojom rozhodovaní nestotožnila s návrhom prokurátora na uloženie ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zákona a pre nespĺnenie zákonných podmienok s poukazom na „len“ potenciálnu nebezpečnosť obžalovaného na slobode zo sexuologického hľadiska ho obžalovanému neuložila.

Vzhľadom na uvedené dáva do pozornosti výsluch znalca I. J. I. D. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2024, ktorý v rámci svojej výpovede uviedol, že sexuálna deviácia (ktorou obžalovaný trpí) je taký charakter sexuality, ktorý sa celoživotne prejavuje preferenciou nejakých neobvyklých sexuálnych aktivít. Tých sexuálnych aktivít môže byť v zmenenom objekte, môže to byť dieťa alebo môže to byť zmena v štýle realizácie sexuality, ako sadomasochizmus, exhibicionizmus a pod. Zároveň potvrdil, že sexuálna deviácia patrí do medzinárodnej klasifikácie chorôb, patrí medzi poruchy psychosexuality, čiže ako duševné poruchy v širšom zmysle slova.

Aj keď znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že pobyt obžalovaného na slobode je potencióálne nebezpečný, zároveň uviedol, že tá preferencia obžalovaného je tam neštandardná, vymyká sa norme, riziko recidívy tam nejaké je, najmä, ak obžalovaný nenadobudne nejaký náhľad a presnú úvahu alebo presný plán ako realizovať tú sexualitu v medziach zákona. Taktiež potvrdil, že ten náhľad by obžalovaný mohol dosiahnuť práve absolvovaním ambulantného sledovania. Aj keď podľa vyjadrenia znalca, nebezpečnosť obžalovaného pre spoločnosť nie je na akútnej úrovni, predsa len je prítomná, sám znalec potvrdil, že riziko nebezpečnosti obžalovaného pre spoločnosť tam je a ochranným liečením ambulantnou formou možno to riziko ešte znížiť. Uvedené skonštatoval aj znalec J. K. C. z odboru psychológie, ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 4/2024 vyhodnotil riziko násilného sexuálneho správania obžalovaného v budúcnosti ako stredne vysoké, ak však obžalovaný úspešne absolvuje ochranné sexuologické liečenie, ktoré odporúča, získa náhľad na svoju sexuálnu deviáciu a riziká s ňou spojené, vtedy bude riziko ďalšieho sexuálne delikventného správania nízke.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, sám vo veci rozhodol a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo vyššej výmere a ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a taktiež odvolanie prokurátora je z časti dôvodné.

Krajský súd už vo veci rozhodoval, a to uznesením sp. zn. 4Tdo/15/2025 zo dňa 26.2.2025, ktorým zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v zrušujúcom uznesení okrem iného uviedol, že sa nestotožňuje s uložením trestu podľa Trestného zákona účinného v čase, kedy boli činy spáchané, a to vzhľadom na nové ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona účinného od 6.8.2024, podľa ktorého pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní

môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo je priaznivejšia právna úprava a preto uložený trest vyhodnotil ako nezákonný s potrebou vykonania ďalšieho dokazovania za účelom zákonného rozhodnutia o výroku o treste, resp. za účelom zákonného rozhodnutia o výroku o ochrannom liečení a uložil prvostupňovému súdu pri ďalšom rozhodovaní o výroku o treste postupovať v zmysle § 34 ods. 1,2,3,4 Tr. zákona resp. aj iných ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, v rámci ktorých bude okrem iného potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že trest má postihnúť iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zároveň uložil prvostupňovému súdu doplniť dokazovanie prečítaním uznesenia o začatí trestného stíhania OR PZ Spišská Nová Ves sp. zn. ORP-163/2-VYS-SN-2024 vo veci trestného činu podvodu, zabezpečiť aj prípadné uznesenie o vznesení obvinenia, resp. iné meritórne rozhodnutia v tejto veci, zabezpečiť do spisu rodné listy maloletých detí, a to mal. dcéry priateľky obžalovaného, o ktorú sa obžalovaný stará, ako aj maloletého dieťaťa, ktoré sa malo narodiť v mesiaci december priateľke obžalovaného, keďže aj tieto dôkazy majú vplyv na uloženie trestu a sú dôležité najmä z hľadiska individualizácie trestu.

Vzhľadom na výsluch znalca I. J. I. D., J. a znalca J. K. C. na hlavných pojednávaniach a skutočnosti uvedené prokurátorom v odvolaní ohľadne neuloženia ochranného liečenia uložil prvostupňovému súdu opätovne zvážiť prípadné uloženie ochranného liečenia obžalovanému, uloženie ktorého sa javí krajskému súdu na základe doposiaľ vykonaného dokazovania, ako dôvodné.

Prvostupňový súd po doplnení dokazovania rozhodol tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Na základe podaných odvolaní obžalovaného a prokurátora krajský súd skúmal len zákonnosť výroku o treste a spôsobu jeho výkonu, vrátane zákonnosti postupu prvostupňového súdu pri neuložení ochranného liečenia, bez skúmania zákonnosti o výroku o vine, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vykonal prehlásenie o vine už na prvom hlavnom pojednávaní, ktoré súd prijal, na základe čoho sa stal tento výrok právoplatný, v dôsledku čoho súd nevykonával dokazovanie o vine.

Krajský súd po preskúmaní spisu zistil, že prvostupňový súd v rámci doplnenia dokazovania po zrušení prvotného rozsudku a vrátení veci k ďalšiemu konaniu vykonal dôkazy v zmysle zrušujúceho uznesenia, avšak následne nepostupoval dôsledne v zmysle tohto uznesenia a preto krajský súd opätovne zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonanými dôkazmi pred zrušením prvotného rozsudku a ich doplnením po zrušení tohto rozsudku v zmysle pokynu krajského súdu dostatočne zistil skutkový stav, potrebný pre objektívne rozhodnutie o výroku o treste, ev. výroku ohľadne ochranného liečenia, avšak následne tento skutkový stav nedostatočne a nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho uložil obžalovanému nezákonný trest a nezákonne rozhodol aj neuložením obžalovanému prokurátorom navrhnutého ochranného liečenia.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepostupoval dôsledne v zmysle ustanovenia § 34 ods.1 – 4 Tr. zák., § 39 ods.5 Tr. zák.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu okrem iného správne poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal 4 skutky, spáchaním ktorých naplnil znaky skutkových podstát 6 trestných činov, z toho 3 zločinov, t.j. dopustil sa pokračovacieho prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu prechovávanía detskej pornografie a účasť na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák., z pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201b ods. 1 Tr. zák., zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák. a zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

Následne podľa odôvodnenia prvostupňového súdu ukladal trest obžalovanému v zmysle zrušujúceho uznesenia podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2025 s poukazom na názor krajského súdu, že v dôsledku ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona účinného od 6.8.2025 je táto právna úprava pre obžalovaného priaznivejšia.

Napriek tomuto konštatovaniu však pochybil prvostupňový súd, ak pri ukladaní trestu nepoužil aj toto ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, keďže obžalovaný vykonal prehlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré má aj u neho vplyv na ukládanie trestu.

Podľa tohto ustanovenia - § 39 ods.5 Tr. zák. pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej

sadzby a pri trestných činoch, uvedených v odseku 3 písm.a) trest odňatia slobody nie kratší ako 20 rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa ods.1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Krajský súd nezistil a z odôvodnenia napadnutého rozsudku ani nevyplýva dôvod, pre ktorý prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepoužil aj toto ustanovenie.

Správne postupoval prvostupňový súd, ak pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a ak podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na základe čoho u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a to že viedol doposiaľ riadny život, poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a to že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval, ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - že sa dopustil viacerých trestných činov. Následne však pochybil, pretože nedostatočne sa vysporiadal s konkrétnymi okolnosťami v zmysle ustanovenia § 34 ods.4 Tr. zák. v tomto prípade.

Taktiež pochybil, ak tieto poľahčujúce a priťažujúce okolnosti uviedol do výroku o treste, pretože tieto okolnosti boli povinnou súčasťou výroku o treste len podľa Trestného zákona, úč. do 6.8.2024. Podľa nového Trestného zákona, účinného od 6.8.2024 konkrétne poľahčujúce, resp. priťažujúce okolnosti nie sú súčasťou výroku o treste a súd ich rozoberie v odôvodnení rozsudku.

Zároveň pochybil prvostupňový súd pri ukladaní trestu, pretože nepostupoval dôsledne v zmysle ustanovenia § 34 ods.3 Tr. zák., v zmysle ktorého trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd po zrušení výroku o treste a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku rozhodujúc sám postupoval pri ukladaní trestu v súlade s ustanoveniami § 34 ods.1-4 Tr. zák., vrátane ods.3 tohto ustanovenia. Krajský súd v nadväznosti na zrušený napadnutý rozsudok ukladal trest obžalovanému podľa pre neho výhodnejšieho Trestného zákona, účinného od 6.8.2024 vzhľadom na možnosť mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods.1, 5 Tr. zák.

Krajský súd na jednej strane prihliadol na závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa dopustil obžalovaný voči maloletým osobám, na ktorú poukázal v napadnutom rozsudku prvostupňový súd, pričom aj krajský súd si je vedomý závažnosti trestnej činnosti, avšak na druhej strane prihliadol aj okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, ktorý sa priznal k trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval, prihliadol na to, že bol navedený inou osobou na plnenie erotických úloh pre potešenie tejto osoby, v dôsledku čoho mu bola doposiaľ neznámou osobou spôsobená škoda vo výške minimálne 45 000 eur, o čom svedčí aj začaté trestné stíhanie a prebiehajúce vyšetrovanie v inej veci, že doposiaľ nebol súdne trestaný, že je zamestnaný a je zamestnávateľom kladne hodnotený a prihliadnuc aj na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností oproti priťažujúcim, ako ich ustálil aj prvostupňový súd.

Krajský súd však zároveň považuje za nevyhnutné prihliadnuť na ďalšie dôležité skutočnosti, a to, že obžalovaný sa dňa 9.5.2025 oženil, dňa 27.11.2024 sa mu narodila dcéra, že je teda v súčasnej dobe nielen manželom a otcom, ale zároveň aj jediným živiteľom rodiny vzhľadom na narodenie maloletej dcéry a uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody by nielenže stratila manželka obžalovaného na určitý čas obžalovaného, ako manžela, ale maloletá dcéra svojho otca a taktiež rodina svojho jediného živiteľa, ktorý by následne prišiel aj o svoju prácu.

Krajský súd vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery, okolnosti prípadu a vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že napriek závažnosti trestnej činnosti, na ktorú poukázal aj prvostupňový súd, by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a zároveň by bolo pre neho neprimerane prísne aj uloženie akéhokoľvek nepodmienečného trestu odňatia a že v uvedenom prípade sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu s použitím ustanovení § 39 ods.1,5 Tr. zák. a že je možné dosiahnuť účel trestu u obžalovaného aj uložením maximálneho trestu odňatia slobody, nespojeného s výkonom trestu, t.j. trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov a uložením ďalších povinností, uvedených vo výrokovej časti rozsudku.

Krajský súd vzhľadom na podozrenie zo spáchania trestnej činnosti pod vplyvom omamných látok uložil obžalovanému aj zákaz požívania návykových látok a zároveň mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Aj tento zákaz a príkaz majú zabezpečiť, aby sa obžalovaný v budúcnosti nedopúšťal takejto trestnej činnosti.

Krajský súd taktiež prikázal obžalovanému písomne sa ospravedlniť za svoje konanie zákonným zástupcom poškodených:

- F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., H. XX,
- B. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., H. XX,
- B. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., H. X.

Súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, pretože obžalovanému ukladal trest za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom a trest uložil za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je zločin podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c) Tr. zák..

Krajský súd považuje takto uložený maximálny podmienený trest odňatia slobody s maximálnou skúšobnou dobou s probačným dohľadom za správny a zákonný, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, ale zároveň vytvorí podmienky pre jeho výchovu, aby sa v budúcnosti nedopúšťal trestnej činnosti, aby viedol riadny život a súčasne takýto trest odradí iných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti, čím bude splnený účel trestu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie.

Krajský súd sa zároveň stotožnil s odvolaním prokurátora ohľadne nezákonnosti postupu prvostupňového súdu v súvislosti s neuložením ochranného liečenia prvostupňovým súdom s tým, že v uvedenom prípade boli splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd považuje takýto postup prvostupňového súdu za nezákonný a preto sám rozhodol tak, že podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd poukazuje na výpoveď znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, sexuológia I. J. I. D., J., ktorý uviedol, že obžalovaný trpí sexuálnou deviáciou sadomasochizmom, s chýbaním averzií voči partnerom mužského pohlavia. Jeho pobyt na slobode z hľadiska sexuologického môže byť na slobode potencionálne nebezpečný, ani do budúcnosti nie je možné vylúčiť, že by sa mohol dopustiť obdobného konania. Navrhol mu uložiť ochranné sexuologické liečenie v ambulantnej forme. Vykonané falopletyzmografické vyšetrenie poukázalo na preferenčnú heterosexuálnu orientáciu, podporne svedčí aj pre to, že obvinený trpí sadomasochizmom. Obvinený je konzumentom psychostimulancií - pervitínu, nemožno vylúčiť, že niektorých dielčích skutkov sa dopustil pod vplyvom pervitínu, zníženie rizika protiprávneho konania do budúcnosti možno docieľiť aj uložením zákazu konzumu drog.

Znalec taktiež uviedol, že sexuálna deviácia je taký charakter sexuality, ktorý sa celoživotne prejavuje preferenciou nejakých neobvyklých sexuálnych aktivít. Môže to byť v zmenenom objekte alebo môže to byť zmena v štýle realizácie sexuality, to je sadomasochizmus, exhibicionizmus a podobne. Duševné choroby sú v takom úzkom zmysle, kde patria psychózy, schizofrénia, bludová porucha, schizoafektívna porucha. Ďalšou významnou kategóriou duševných porúch sú poruchy, kde je závažná zmena intelektu, sú to hlavne retardácie a demencie. V širšom poňatí poruchy psychosexuality sú zaradené do medzinárodnej klasifikácie chorôb, konkrétne sadomasochizmus je F65.8, je tam zaradený, patrí to v širšom pohľade medzi poruchy psychosexuality, čiže ako na duševné poruchy v širšom zmysle sa dá na to nazerať. Obžalovaný počas vyšetrenia prejavil veľmi dobrú spoluprácu, kritičnosť k tej situácii a už pri znaleckom vyšetrení mal zistenia dobrej spolupráce, náhľadu. Bolo by dobré ambulantné sledovanie, aby mal v nejakom časovom intervale možnosť to s odborníkom sexuológom preberať.

Vzhľadom na výpoveď znalca, z ktorej vyplýva zaradenie choroby, ktorou trpí obžalovaný medzi duševné poruchy, jeho v súčasnej dobe aj keď len potencionálne nebezpečný pobyt na slobode, sú splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného liečenia a preto na základe splnenia týchto podmienok a aj vzhľadom na návrh znalca súd uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou, pretože krajský súd považuje pobyt obžalovaného na slobode bez ochranného liečenia

vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, znalcom konštatovanú duševnú poruchu za nebezpečný a toto liečenie prispeje jednak k ochrane spoločnosti, ale aj samotnému obžalovanému k tomu, aby sa liečil a aby sa viac nedopustil takejto, alebo obdobnej trestnej činnosti.

S poukázaním na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.